

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla XLII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

Etos captos vel dolia capra causa executionis, malitiose fregerit: vt in l. si quis prouocatione C. de appell. & in l. lectos. ff. de peri. & commo. rei vendi. & in c. quia suspecti. iij. q. v.

8 Octauo limita, quando cunque sententia lata est contra aliquem famosum artificem: nam propter artificium ipsius poterit populus suspendere executionem, & tunc potestas tenetur suspendere executionem, donec principem, vel dominos, vel superiorem consulat. iste est mirabilis casus in l. ad bestias. ff. de poen. & ita tenet Roma. in sing. dccxvij. quem sequitur Cypol. in l. mercis appellatione. nu. 15. ff. de verb. signif. & in Gant. nu. 1. facit text. in l. qui cedem in vers. facilius. ff. de sicar. & idem Cypol. in l. si contra. nu. 18. C. de vsucap. pro empt.

REGVLA XLII.

APPELLATIONE pendente suspenditur iurisdicatio iudicis a quo, & sic interim nihil est innouandum. l. appellatione. C. de appella. & l. j. in princ. ff. nihil noua. appella. penden. & c. non solu. de appella. li. vj. & c. post appellationem. §. ante appellationem. ij. q. vj. & in l. xxvj. in fine. tit. xxij. par. 2. & in l. iij. tit. xv. li. ij. fori. Hanc regulam ponit Socin. cum vij. limita. in regula xxj. Ultra quem vide circa istam regulam Anto. Corset in singul. inci. appellatio. vbi ponit alias septem limitationes, ex quibus quinque sunt diuersę ad limit. Socin. quas ad literam ponit Ioannes Constantinus. licet de Corseto mentionem non facit, in glo. ad constitutiones regis Gallie. artic. xxix. pagi. 66. Aliam limitationem ad hanc regulam ponit Ludo. Rom. in singul. clxij. quas limitationes Corset. & Roma. refert Catef. Cotta. in memora. iuris. in verbo appellatione. Et circa materiam huius regulę vide, vbi notabiliter eam prosequitur, Octauia. in pract. Romanę Curie. fol. 199. pagi. 2. cum aliis. Fran. Nicon. in repet. c. quoniam contra. in glo. fin. nu. 12. cum aliis. Matth. de Afflic. in c. si. nu. 35. quo tempo. miles in Vsb. feud. Paris. in consi. xxvij. vol. iij. nu. 22. & 23.

Limita decimoquarto, & j. ultra eos, quando maritus in matrimonio, quod iure nõ valebat, possessione copule carnalis habebat, pendente lite potest prohiberi ne ad inuicem rem agat, post litem contestatam, & testium publicationem seu probationem. Iste est casus singularis secundum Antonium ibi nu. 5. in c. laudabilem, vt lite pend. quem sequitur Roma. in sing. ccccxxvj.

- 2 Secundo limita, cum heres conuictus super legato appellat: quia non obstante appellatione debet canere de eo restituendo. l. post q̄ §. Imperator. ff. vt legat. nomi. cauca.
- 3 Tertio limita, si agatur a cione personali, puta exempto: nõ si res petita alienetur, tenet alienatio. Nec obstat supradicta nostra regula, vbi status cause non debet mutari: quia respondeo quod non motatur, nec alienationi præiudicatur, quia perinde condēnabitur reus si res

Regulæ vtriusque iuris selectæ. 23

si res petita alienetur, ac si non esset alienata. Ita tenet Spec. in sit. de interroga. in §. nunc de interrogatione. nu. 8. Nec etiam obstat tex. in Auth. vt nulli iudicium. in §. & hoc collat. ix. vbi prohibetur iudex transferre possessionem rei petite ab vno litigantium in alterum: quia ibi non prohibetur, q̄ pars possit transferre in extraneum, licet iudex sic, & sic regula nostra debet intelligi in iudice, non in parte in hoc casu, licet in aliis secus, secundum Paris. in c. dilectæ. nu. 11. de exceptio. nam pars non obstante appellatione potest vii iure suo quando agitur personali actione: sed si ageretur realit, tunc fateor q̄ non possit alienari: non per generalitatem nostræ regulæ, sed quia res erat litigiosa. & ita tenet Paris. in d. c. dilectæ. nume. 13. de exceptioni.

4 Quarto limita, vbi ordinarius ignorat fuisse appellatum ad superiorem. c. si duobus. de appella.

5 Quinto limita, nam iudex post appellationem potest tempus legis moderari. c. cum sit Romana. in j. respon. de appella.

6 Sexto limita, non habere locum in casu. c. consuluit. el j. & c. reprehensibilis. de appella. vbi iudex post appellationem potest cogere appellantem ad prosequendam appellationem propriam infra certum terminum.

7 Septimo fallit, in patrono presentante duos in beneficio: nam si prius presentauit vnum, & ille appellauit ne presenteretur alius, potest nihilominus patronus alium presentare appellatione pendente, & iudex a quo, admittit talem presentationem. Ratio est, quia ante appellationem permittebatur sibi huiusmodi presentatio, & non debet hac facultate priuari per dictam appellationem. Ita tenet Abb. in c. pastoralis. nu. 3. de iure patro.

8 Octavo fallit, in sententia excommunicationis: quia ea non statim potest iudex a quo denuntiare, & publicare excommunicatum vt ab oibus euitetur. Ita probat tex. in c. pastoralis. in §. verum, & ibi Abb. & Philip. Fran. in j. notab. de appel. Ioan. And. in c. venerabilibus. in §. attamen. de sent. excom. lib. vj. Angel. in l. per hanc. C. de tempo. appel. & in d. l. j. ff. nihil. noua. appel. penden. Itē etiā iudex potest interim priuare excommunicatum fructibus sui beneficii, & distributionibus quotidianis. ita tenet Abba. in d. §. verum. nu. 17. quē sequuntur ibi Io. de Imo. & Philip. Fran. Quod tamen est verum quando appellatur ab ipsa sententia excommunicationis: secus si appelletur declaratoria iudicis, per quam declarat aliquē incidisse in sententiam excommunicationis: quia tunc appellatio suspendit, & iudex nihil poterit interim innouare. Ita cōcludit Fel. in c. cum non ab homine. nu. xij. de iudi. vbi allegat aliquos Doct. idē tenētes. Item potest innouare iudex absoluendo ab excommunicatione, non obstante appellatione: secundum Abb. in c. qua fronte. nu. 5. & in c. questione. nu. 6. eo. tit. etiam si appellatus non renūriet appellationi, vt ibi habetur. Quę omnia suprascripta intelligo quādo quis appellat ab excommunicatione iam lata: secus quando appellat

pellat a futuro grauamine, & sic a censura futura. quia tunc excom-
municatio postea lata est ipso iure nulla: vt est tex. & ibi D. Abb.
& Philip. Franc. in j. notab. in c. dilecti. el ij. de appella. & in c. so-
let. de sentent. excommu. lib. vj. & ita concludit Angel. in consil.
clxxxviij. & Paul. Paris. in consi. xxviiij. vol. iiii. & in c. Aposto-
lice. nu. 30. de exceptio. Quod procedit etiam in appellatione ex-
tra iudiciali. d. c. dilecti.

9 Nono limita, quando debitor qui appellauit, fuit ex noua causa
factus suspectus de fuga: quia etiam appellatione pendente potest ca-
pi per creditorem sicut antea poterat. Ita tenet Ang. in repe. l. ne-
mo carcerem. vers. item quero quid si lite pend. C. de exacto. tri-
bu. li. x. quæ sequitur Ias. in l. si ab arbitro. nu. 6. ff. qui satis. cog. Ale.
in cõs. cv. nu. 21. in 3. vol. pro qua opi. allegant glo. in l. fin. in verb.
fideiussoris. C. de scriis. recte intellecta: vbi secundum eos lis pen-
debat, & ita dicunt quod debet obseruari. quam opinionem tenet etiam
Philip. Franc. in c. cum teneamur. nu. 13. de appella.

10 Decimo fallit, in omnibus casibus in quibus de iure appellare nõ
licet: quia tunc appellatio non suspendit effectum sententiæ, & po-
test iudex a quo innouare: secundum Inno. in c. pastoralis. nu. 3. de
offi. deleg. glo. in c. non solum. in verbo, casibus, de appella. lib. vj.
& per totum. C. quorum appella. nõ recip. Bal. in c. sancimus. j. col.
quo tempo. mil. in vlib. feud. Quod tamen intelligo, nisi in talibus
casibus prohibitis appellans allegasset aliquam iustam causam, ex
qua deberet admitti eius appellatio: quia tunc iudex tenetur eius
appellationi deferre, & non debet interim innouare: gl. est in c. Ro-
mana. in §. si autem. & ibi Domi. in fi. de appella. lib. vj. Abb. in c.
consuluit. el. iij. in j. notab. de appella.

11 Undecimo fallit in eo, qui detinetur in carcere pro crimine in quo
fuit condemnatus: quia licet appellet a sententia, tamen adhuc po-
test detineri. Ita tenet Bal. in l. si clericus. nu. 6. C. de episc. au. Spe. in
tit. de appel. in §. nouissime. nu. 1. Alex. in addi. Ad Bar. in l. j. ff. de
cust. reo. Bar. in l. ab exequutione. C. quorũ appel. nõ reci. nu. 3. Et
iste carceratus est remittendus ad iudicem appellationis, & debet mit-
ti cum custodibus & expensis ipsius carcerati: ita tenet Bal. in l. ge-
neraliter. in §. is de presentibus. nu. 4. C. de reb. cred. & iureiur.

Et licet pendente appellatione exequutio corporalis nõ debet fie-
ri, vt tenet Bar. in l. qui vltimo. nu. 5. ff. de pœn. hodie tamen de iure
regio bene potest, vt in l. c. j. & in l. clxiiij. in legib. Styl.

12 Duodecimo limita, in factis notoriis: nam in talibus appellatio nõ
suspendit exequutionem sententię: secundum Doct. in c. cum sit Ro-
mana. in §. preterea, de appella. glo. in c. Romana. in §. si autem. in
verbo, notorio, de appella. lib. vj. hinc dicimus qd notorie crimino-
sus non auditur appellans, & eius appellatio non suspendit, vt habe-
tur in c. proposuit. de appella. Dec. post Abb. in c. consuluit. nu. 5. eo-
tit. Ant. de Burr. in tracta. de notorio. artic. iiii. nu. 53. Bald. in l. j. nu.
20. C. ne ex delict. defuncto.

- 13 Decimotertio fallit, nam iudex in fauorem appellantis potest innovare: secundum Inno. in c. quia propter, de elect. nu. 13, quem sequitur Soci. consi. xlv. nu. 6. in 1. vol.
- 14 Decimoquarto fallit, quo ad impediendam absolutiorem ab excommunicatione, c. qua fronte. & ibi Abb. & Doct. de appella.
- 15 Decimoquinto, quando sententia fuit lata contra possessorem beneficii in curia Romana: quia tunc interim si fuerit appellatum, interim beneficium sequestratur per ordinariū loci: iuxta tex. in Cle. j. de sequestra. posses. & fruct. nam tunc interim si ab ordinario appellatur, potest procedere ad sequestrum non obstante appellatione, secundum Cardinalem in d. clem. j. nu. 17.
- 16 Decimosexto fallit, quando appellatus attentaret aliquid in preiudicium appellationis: nam potest iudex a quo, se intromittere, non obstante appellatione (puta, si appellans turbaret aduersario possessionem) & reformare sibi possessionem: vt in c. cum teneamur, de appella. & ibi Abb. nu. 5.
- 17 Decimosextimo fallit, nam iudex a quo, generaliter potest intendere omnia illa quæ tendunt in faciliorem exitum causæ appellationis: nō tamen cognoscendo de viribus appellationis: Vt tenet Abb. per illum tex. in c. ex literis, nu. 4. de matrim. contract. contra interd. eccles. & in d. c. cum teneamur, in j. nota. Felin. in consi. xiiij. num. 3.
- 18 Decimo octavo fallit, quo ad taxationem expensarum: qui iudex a quo, potest pendente appellatione taxare expensas in quibus condemnauit: quia tunc non dicitur innovare, sed potius declarare pronuntiatum. Ita tenet Lopus in alleg. lxxij. incip. in causa matrimoniali. Felin. in consi. 13. nu. 2.
- 19 Decimonono fallit in eo, cui factum est mandatum vt veniat ad residendum in loco beneficii: quia si interim appellat, potest iudex a quo, pendente appellatione ponere substitutum in dicto beneficio, qui interim nutriatur de fructibus illius beneficii: vt est text. in c. peruenit. . i. de appella.
- 20 Vigesimo limita, in sententia lata contra officialem in syndacatu, quia nō suspenditur per appellationem: vt est lex nostra regia in Pragmatica 57. ver. lxvj. in volu. Pragmaticorum. idem habetur in petitione. xv. Toletana, Anni 1539. Quod tamen intellige, dummodo sententia non excedat quantitatem ibi positam.
- 21 Vigesimo primo fallit, contra administratorem alicuius loci pij: quia si fuit condemnatus ad reddendum rationes, & appellauit, potest interim iudex a quo ipsū constringere, non obstante appellatione. Ita notabiliter tenet Ang. in auth. de sanctis. epif. in §. œconomos. nu. 28. colla. ix.
- 22 Vigesimo secundo fallit, qñ fuit a iudice terminus præfixus ad prosequendam appellationem, vel ad se presentandum coram iudice ad quē: nam licet pendente appellatione censeantur ligatæ manus iudicis, non tamen censentur ligatæ quo ad hoc, vt post illud tempus,

cum

D. Petri Duen.

cum appellatio remaneat deserta, possit ipse iudex sententiam exequi, vel in causa ipsa procedere. c. personas. & ibi Abb. & Præposi. in c. oblatæ, & in c. reprehensibilis. & in c. sepe, & in c. cum sit Romana, vers. q. si is. de appellat. Et ita tenet Spec. in tit. de appellat. in §. nouissime. nu. 1. ver. xv. & xvj. Card. in Clem. nu. 1. 19. q. xxij. de appellat. Bar. in l. præses. C. de appell. Paul. Parisi. in consi. cvij. nu. 52. volum. iij.

- 23 Vigesimo tertio fallit, nam pendente appellatione potest iudex a quo, examinare testes senes vel valetudinarios, ad perpetuam rei memoriam: & non dicitur innouare. Ita per plura fundamenta concludit Matthe. de Afflict. in consti. Neapolita. lib. ij. Rub. xxxij. nu. 1. cum alijs.

REGVLA XLIII.

APPELLATIO iusta, & licita non tollitur a Principe sine causa. Ita probat tex. in c. qui scit. ij. quæstio. vi. vbi colligitur, qd appellatio est permessa de iure diuino: de cuius intellectu vide S. Thom. 2. 2. quæst. lxxix. artic. iij. Secundo probatur hæc regula: nam iusta appellatio est defensio innocentis, c. cum speciali. de appellatio. que est de iure naturali, l. vt vim. cum simi. ff. de iusti. & iur. & Clemen. pastoralis de re iudica. & Princeps sine causa non potest tollere defensionem: vt notatur in dict. Clemen. pastoralis: ita eodem modo non potest tollere appellationem. Tertio probatur hæc regula: quia per appellationem reparatur ius illius qui habet sententiam contra se: quia si apparebit, iuste appellat se, extinguit pronuntiatum l. j. in fin. ff. ad Turpil. sed Princeps sine causa non tollit ius alterius. l. quoties. C. de præci. Impera. offeren. & l. fin. C. si contra ius vel util. ra. pub. Et ideo dixi qd sine causa non potest Princeps ius alterius præiudicare, cum ipse fateatur secundum leges viuere. l. digna vox. C. de legib.

- 1 Fallit primo, nisi iusta causa subsistente, scilicet quando alias tumultum sedare non possit: quia tunc princeps possit tollere appellationem. Argumento tex. in l. qui cædem. ff. de siccar. Pro quo facit, quia Princeps cum causa potest dominium rei alienæ tollere, & dispensare contra ius gentium, naturale, & diuinum: vt copiose congerit Feli. in c. quæ in ecclesiarum. nu. 2. cum alijs, de consti. Ferdinand. Loazes in tract. de matrimonio Regis Angliæ, in 2. dubitat. in solut. ad fundamentum 2. partis negatiuæ, nu. 4. latissime Nicol. Belo. in consi. ij. per totum.

- 2 Secundo limita, quando sumus in casibus in quibus non admittitur appellatio: de quibus per Azon. in titu. quorum appellatio non recipian.

Est tamen notandum, qd in casibus in quibus non admittitur appellatio ab aliena sententia, poterit pars querulari: vt est glo. in c. querelam. in gloss. j. de procur. quam ultra Doct. ibi sequitur Ioan. Costan.